

[Socialministeren]

faktor, hvorefter flygtningene har befundet sig i integrationsfasen i de 18 måneder og ansvaret derefter er blevet overladt til kommunen. Nu bliver der lukket op for et tættere samarbejde, og dette samarbejde hænger jo også sammen med, at kommunerne har en økonomisk fordel af at overtage omskoling og revalidering i forhold til arbejdsmarkedet noget før.

I anledning af fru Bente Junckers lidt underforståede bemærkninger om besparelser vil jeg gerne gøre opmærksom på, at der her for en gangs skyld er tale om et udgiftsneutralt lovforslag, og formålet er altså også, at kommunerne får et større medansvar for, at man kommer hurtigt i gang. Det er altid farligt, når man får 100 pct.s refusion i en periode.

Jeg glæder mig til udvalgsarbejdet. Der er udtrykt ønske om at drøfte en række forskellige problemstillinger, og dertil skal jeg blot sige, at vi fra Socialministeriets side selvfølgelig vil være parat til at svare på de spørgsmål, der kommer hen ad vejen, for derved at bidrage til, at udvalgsarbejdet skrider godt frem.

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Jeg vil gerne sige til socialministeren, at jeg ikke håber, jeg har antydnet, at der er en skjult besparelse i forslaget, for så har jeg i hvert fald sagt noget, jeg ikke mente. Nej, jeg ved – og det står også meget fint i forslaget – at det er udgiftsneutralt, men det er klart, at netop fordi det er udgiftsneutralt, vil tildelingen af ekstra ydelser nødvendigvis medføre besparelser et andet sted, for ellers kan det jo ikke blive udgiftsneutralt. Og det er på den baggrund, jeg beder om, at vi får disse besparelser helt klart frem under udvalgsarbejdet – ikke i dag – fordi jeg gerne vil se vægtningen af ministerens forslag som en helhed.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Nu har jeg forstået fru Bente Junckers spørgsmål 100 pct. og kan sige, at vi selvfølgelig vil være indforstået med at give disse oplysninger.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 16:

Forslag til folketingsbeslutning om stop for yderligere flygtningebestillinger i 1991.

Af Kim Behnke (FP) m.fl.
(Fremsat 5/11 91).

Forslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Socialministeren (Else Winther Andersen):**

Lad mig med det samme sige, at jeg ikke kan tilslutte mig Fremskridtspartiets forslag.

Det aktstykke, jeg har sendt til Finansudvalget, handler om en bevilling til forsørgelse og integration af flygtninge m.v. med opholdstilladelse efter udlændingeloven. På finansloven for 1991 er der regnet med 3.000 flygtninge, men det viser sig nu, at der i 1991 kommer ca. 4.000. Det er forsørgelsen og integrationen af disse yderligere 1.000 flygtninge, aktstykket drejer sig om.

Dansk Flygtningehjælp tager sig af disse mennesker i den første integrationsperiode på gennemsnitligt 18 måneder, og Flygtningehjælpen skal naturligvis have penge til at varetage opgaven på en ordentlig og også forsvarlig måde på statens vegne.

Det er meget vigtigt såvel for flygtningene som for det danske samfund, at flygtningene får en god indslusning i samfundet. Bevillingen til Dansk Flygtningehjælp er nøje afpasset efter de opgaver, der skal varetages. Jeg mener derfor ikke, at vi kan lade være med at regulere bevillingen svarende til det forøgede antal flygtninge.

Fremskridtspartiet foreslår, at Dansk Flygtningehjælp enten må afholde merudgifterne af egne midler eller afstå fra at modtage flere flygtninge. Hertil må jeg sige, at Dansk Flygt-

[Socialministeren]

ningehjælps egne midler helt overvejende kommer fra indsamlinger til helt andre formål og derfor ikke kan anvendes til integration her i landet. Forslaget om, at Dansk Flygtningehjælp skal afstå fra at modtage flere flygtninge kan jeg ikke se nogen fornuft i.

Dansk Flygtningehjælp varetager den helt nødvendige integrationsopgave på fuldt tilfredsstillende vis. Det sker efter anmodning fra Socialministeriet. Hvis Dansk Flygtningehjælp stopper for tilgangen, skal staten finde andre til at løse opgaven, og det kan jeg ikke se nogen fordel ved.

Forslagsstillerne forsøger med dette beslutningsforslag at føre udlændingepolitik på en helt uanstændig måde. I stedet for at gå ind i en saglig debat om spørgsmålet angriber man det økonomiske grundlag for den nødvendige integration af de flygtninge, som har fået opholdstilladelse her i landet.

Regeringen er enig i, at der kan være god grund til at se på grundlaget for at meddele opholdstilladelse bl.a. til asylansøgere. Dette må imidlertid ske på et sagligt grundlag. Justitsministeren har jo i går udsendt et debatoplæg om en ny udlændingepolitik, og det er regeringens håb, at det oplæg, som indeholder dels en række faktuelle og statistiske oplysninger, dels peger på nogle mulige ændringer i udlændingeloven, vil kunne danne grundlag for en saglig debat om udlændingepolitikken også her i Folketinget.

Peder Sass (S):

Vi agter i Socialdemokratiet ikke at bruge mange ord på dette beslutningsforslag.

Vi har i Danmark en flygtningepolitik, som senest er beskrevet i regeringens beretning om udviklingen på flygtningeområdet for 1990. Den er meget fyldestgørende og uddybende med hensyn til, hvilken politik der føres i Danmark, og vi finder, at der på nuværende tidspunkt administreres efter de formål, som er beskrevet i udlændingeloven og i internationale aftaler.

På denne baggrund finder vi altså ikke, at der er grund til at skabe en debat om denne sag på nuværende tidspunkt, og er derfor i Socialdemokratiet enige om, at dette beslutningsforslag skal afvises.

Karen Højte Jensen (KF):

Den konservative folketingsgruppe ønsker at efterleve det eksisterende regelsæt.

Vi diskuterer ændringer i dette, når justitsministerens oplæg til en ny udlændingepolitik skal drøftes her i folketingsalen.

Vi afviser det foreliggende forslag.

Eva Kjer Hansen (V):

I Venstre er vi imod det beslutningsforslag, der er fremsat af Fremskridtspartiet.

Det er helt hen i vejret at kræve, at Dansk Flygtningehjælp enten selv skal afholde de ekstra udgifter ved, at der er kommet flere flygtninge end oprindeligt anslået, eller at Dansk Flygtningehjælp skulle nægte at modtage flere flygtninge.

Dansk Flygtningehjælp er sat til at tage sig af flygtninge i de første 18 måneder, og de økonomiske ressourcer til dette er afpasset efter antallet af flygtninge.

Det kan således ikke være Dansk Flygtningehjælps problem, at tilgangen af flygtninge er blevet større end forventet. Faktum er, som Fremskridtspartiet selv skriver i bemærkningerne til beslutningsforslaget, at de ved at begrænse bevillingerne til flygtninge satser på at begrænse antallet af flygtninge, der får opholdstilladelse i Danmark. Men det er ikke måden at gøre det på.

I Venstre håber vi, at det netop udsendte debatoplæg fra justitsministeren om en ny udlændingepolitik kan danne grundlag for en saglig og reel diskussion om, hvordan udlændingeloven skal se ud fremover. Der er da ingen tvivl om, at vi mangler en ordentlig diskussion i Danmark om disse forhold, men det er et grotesk grundlag, Fremskridtspartiet forsøger at få sine holdninger igennem på.

Pernille Frahm (SF):

Jeg skal gøre det meget kort. Af oplagte grunde kan SF ikke støtte dette forslag.

Tom Behnke (FP):

Fremskridtspartiet har altid påpeget, at der ikke budgetteres ud fra den virkelighed, der eksisterer, men at finansloven altid bliver sat lidt mindre end virkeligheden for at få det til at se pænt ud, og det gælder specielt vedrørende udgifterne til de fremmede.

Den måde, vi laver finanslov på, giver befolkningen et forkert indtryk af de egentlige

[Tom Bøhnke]

udgifter til de fremmede, og det er ikke tilfredsstillende, at man på den måde fører folket bag lyset.

Havde formålet med budgetteringen bare været, at man ville bruge de afsatte penge til formålet og så sige stop for yderligere fremmede, havde det været til at leve med. Men nu kommer man blot og søger om yderligere bevillinger, og man prøver på at holde det i Finansudvalget, så befolkningen ikke har en chance for at følge med i, hvad der sker.

Vi er derfor selvsagt glade for, at denne sag er kommet i salen, så befolkningen kan se, hvad der sker, og så alle kan se, hvordan specielt de borgerlige partier – eller rettere de såkaldt borgerlige partier – vil stemme, når det drejer sig om blot at åbne statskassen for de fremmede.

Der er ingen tvivl om, at hvis der kommer flere fremmede, end der er budgetteret med, må vi enten sige stop, eller også må den private forening, der hedder Dansk Flygtningehjælp, selv afholde udgifterne.

Den måde, bevillingsansøgningen er skruet sammen på, betyder, at Socialministeriet skal ud at finde penge på andre konti, og det betyder, at nogle danskere – pensionister eller lignende – må undvære pengene.

Det er efter vores overbevisning en lyssky måde at føre politik på, og vi i Fremskridtspartiet kan ikke være med til, at man kører på den vis. Fremskridtspartiet kan således bakke forslaget 100 pct. op.

Herudover har jeg et enkelt spørgsmål til fru Karen Højte Jensen og fru Eva Kjer Hansen, der begge var inde på, at man ville vente med debatten, til justitsministerens oplæg kommer frem til diskussion. Mit spørgsmål er: Hvorfor ikke benytte chancen nu? Nu er der mulighed for at føre den politik, som man har slået til lyd for. I pressen og andre medier har man fremført den ene hårde udtalelse efter den anden, men hver gang vi skal diskutere det her i salen, henviser man bare til, at det er en debat, vi først skal have engang ud i fremtiden, og nu må vi se på, hvordan det går osv. Sniksnak og store flotte overskrifter i avisen – det hænger ikke sammen.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg skal bare gøre den bemærkning, at det

foreliggende beslutningsforslag efter vores opfattelse vil være et helt grotesk grundlag at bruge som udgangspunkt for en diskussion om vores udlændingelov i Danmark.

Bente Juncker (CD):

Jeg vil gerne begynde med at sige, at vi selvfølgelig ikke kan stemme for dette beslutningsforslag fra Fremskridtspartiet.

Jeg synes egentlig, det var en meget underlig tale, som Fremskridtspartiets ordfører holdt. Det er en lyssky måde at føre politik på, blev der sagt. Jamen det er altså proceduren på disse områder, at aktstykket går ned i Finansudvalget, og der er ikke spor lyssky i det. Det er formodentlig ikke fortroligstemplet, så der er ikke spor lyssky i denne fremgangsmåde. Det er en ganske normal procedure, at der går et aktstykke af sted, når ministeren mangler nogle penge.

Hvad er det så, disse penge skal gå til? Det er tusind mennesker, der er kommet lovligt hertil på grundlag af lovgivning, nemlig udlændingeloven fra 1986, som jeg tror det er. Det er mennesker, der lovligt er kommet hertil. Var det meningen, at vi ikke skulle træde til og hjælpe de mennesker? Var det meningen, at Dansk Flygtningehjælp, som intet har med loven at gøre, skulle afholde udgifterne? Jeg forstår slet ikke Fremskridtspartiets ord i denne sag. Det er mennesker, som fuldt lovligt har fået asyl, og som opholder sig her i landet, og det er da klart, at vi er nødt til at klare udgifterne for dem i en periode – kortere eller længere, efter hvordan de selv klarer sig.

Dernæst vil jeg gerne sige til ministeren, at jeg synes, det var meget pæne ord, ministeren brugte i denne forbindelse, nemlig at vi skulle sørge ordentligt og forsvarligt for disse mennesker. Det er en fin holdning, som ministeren havde.

Men så holder min ros også op, for indlægene fra Venstres og De Konservatives ordførere i denne sag var ærlig talt en tynd kop te, når de ville afvise forslaget med at henvise til, at vi nu får en debat i Tinget om en ny udlændingelov, og at ministeren har lagt en redegørelse frem, for det har ikke en pind med dette her at gøre. Dette forslag handler om tusind mennesker, der er kommet på lovlig vis. Derfor må jeg spørge Venstres og De Konservatives ordførere, om disse tusind mennesker skal sen-

[Bente Juncker]

des hjem igen, når vi om en måned har haft den debat. Det er altså et fantastisk grundlag, man debatterer på.

Men jeg vil altså udtale ros til ministeren for hendes tale og holdning i denne sag

I øvrigt synes jeg egentlig også, at indlægget fra Socialdemokratiets ordfører var en meget tynd kop te. For hvor har Socialdemokratiet været henne i debatten? Hvad mener Socialdemokratiet? Er det ikke meningen, at vi skal tage vare på de mennesker, der er kommet lovligt hertil? Jeg synes, Socialdemokratiet på en underlig facon i denne sag er smuttet udenom og bare har sagt: Det er et Fremskridtsforslag; det gider vi ikke at tage ordet til en debat om. Det var det, den socialdemokratiske ordfører sagde.

Vi stemmer selvfølgelig ikke for dette forslag, men stemmer selvfølgelig for aktstykket i Finansudvalget.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Igennem de sidste seks år har vi set, at udgifterne til de fremmede har været underbudgetteret, og det vil sige, at man har 6 års erfaring med, at det skrider. Allerede når vi er nået halvvejs igennem året, kan man se, at det ikke holder. Det er det, der er lyssky. Når nu man har den erfaring, at udgifterne bliver større, hvorfor så ikke budgettere med dem, når vi vedtager finansloven, i stedet for at komme haltende bagefter og så få det lusket igennem med aktstykker i Finansudvalget, hvor der ikke er en eneste, der har indsigt med, hvad der foregår?

(Kort bemærkning).

Peder Sass (S):

Til fru Bente Juncker vil jeg sige, at Socialdemokratiet står helt inde for den politik, der har været Danmarks indvandrerpolitik igennem de senere år, nemlig at vi følger FN-konventionerne og de internationale regler med hensyn til at tage imod de indvandrere og flygtninge eller asylansøgere, som befinder sig i en situation, hvor de har grund til at søge ophold i et land, hvor de kan være i sikkerhed, i modsætning til de steder, hvor de er truet enten på grund af krig, religion eller andre forhold, som er beskrevet i FN's konventioner.

Vi har den klare holdning, at vi vil forsvare Danmarks hidtidige politik på området.

Vibeke Grønbæk (RV):

Jeg kunne faktisk nøjes med at tilslutte mig SF's ordførertale. Men da jeg kan høre på især CD, at man gerne vil have lidt flere begrundelser, vil vi gerne lige begrunde, hvorfor vi ikke kan støtte det foreliggende forslag.

Vi forstår, at Fremskridtspartiet vil lukke kassen og ikke betale til de ekstra 1.000 mennesker, der er kommet til landet på grund af deres situation. Det finder vi fuldstændig forkert; vi skal selvfølgelig leve op til de internationale aftaler, vi har indgået.

Derfor skal jeg sige ganske kort, at vi ikke kan tilslutte os dette forslag fra Fremskridtspartiet.

Kofod-Svendsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan naturligvis heller ikke tilslutte sig dette forslag. Der er tale om et aktstykke, som alle i Finansudvalget undtagen Fremskridtspartiet var parat til at tilslutte sig, men så skulle det åbenbart herved og vende i folketings salen. Vi kan ikke se meningen med det. Men det tager vi til efterretning og stemmer naturligvis imod forslaget.

Vi ønsker at bakke op om den indvandrerpolitik, som er vedtaget med et bredt flertal her i Folketinget. Det betyder naturligvis, at vi lever op til lovens krav, og det betyder igen, at vi må skaffe de midler, som er nødvendige for, at vi kan modtage dem, der på fuldt legal måde har fået flygtningestatus i Danmark.

Derfor må vi sige ja til aktstykket og nej til beslutningsforslaget.

Kim Behnke (FP):

Først vil jeg gerne svare hr. Kofod-Svendsen på spørgsmålet om, hvorfor i alverden denne sag nu skulle tages fra Folketingets Finansudvalg og gå til behandling i folketings salen.

Det er der en ganske god grund til. Fremskridtspartiet er efterhånden godt og grundigt træt af, at hver gang medlemmer af Venstres eller af De Konservatives folketingsgruppe er hjemme i opstillingskredsen og holder møde på den lokale kro, bliver der runddelt til alverden en pressemeddelelse, som må offentliggøres kl. 19.45, når det ærede medlem har holdt sin tale på kroen – en pressemeddelelse, som

[Kim Behnke]

udtaler, at nu er det også ved den tid, hvor vi må have strammet op, og nu er det for galt med den udlændingepolitik, der bliver ført her i landet.

Så er det jo så dejlig nemt, når tingene foregår bag en lukket dør i Folketingets Finansudvalg, for næste gang, man er ude på kroen, har man ikke mulighed for at vide præcis, hvad der er foregået i Folketingets Finansudvalg.

Det egentlige formål med dette forslag er derfor selvfølgelig, at de enkelte medlemmer skal have lov til ved at trykke på rød, gul eller grøn knap her i salen at vise, hvad de ærligt mener, i det spinkle håb, at vi så kan slippe for flere vidtløftige pressemeddelelser til ære for den lokale valgkreds.

For vi er da ikke mere naive i Fremskridtspartiet, end at vi godt er klar over, at der desværre er et kæmpe flertal her i salen, der mener, at det er helt i orden, at vi skal ofre penge på disse yderligere tusind flygtninge.

Men hvorfor kom aktstykket overhovedet til Folketingets Finansudvalg? På finansloven var der budgetteret med, at vi skulle modtage 3.000 flygtninge. Og som ordføreren for Fremskridtspartiet allerede har gjort opmærksom på, er det en kendt procedure, at man hvert år sætter et antal på finansloven og hvert år må konstatere, at det ikke holder. Og så må man altså i Finansministeriet og andre steder for at hente yderligere bevillinger.

Men i år har der været et endnu mere interessant forløb. I bilag 15-09 til Folketingets Finansudvalg skriver Socialministeriet den 27. maj følgende:

»Udgiften i 1991 skønnes nu til i alt ca. 430 mio. kr., hvilket er 12 mio. kr. mindre end bevilget på finansloven for 1991.«

Efter nogle overvejelser om alle disse integrationsmåneder – forsorgsmåneder, som det hedder – kommer det interessante:

»Det bevilgede forsorgsmånedsantal giver således mulighed for modtagelse af mere end 3.000 flygtninge og familiesammenførte.«

Det var, hvad Socialministeriet skrev den 27. maj 1991.

Hvad er der så sket i mellemtiden? I maj måned havde man altså penge; da kunne man konstatere, at udgifterne til integration af den enkelte var lavere, end man havde regnet med, så der var plads til flere. I oktober måned konstaterer man, at man har brugt alle pengene til

de 3.000 og har brug for penge til yderligere 1.000. Der er simpelt hen noget, der ikke hænger sammen.

Så kan vi gå en tur i Justitsministeriet og se, hvad man har at sige til sagen dér. Justitsministeriet har i bilag 11-26, der er et brev af 18. juni 1991 til Folketingets Finansudvalg, også beskrevet situationen, som den ser ud for Direktoratet for Udlændinge. De skriver:

»På baggrund heraf skønner Direktoratet for Udlændinge, at det samlede antal spontane asylansøgere i 1991 vil udgøre i størrelsesordenen 4.500-5.000. Det samlede antal flygtninge m.v., der overgives til Dansk Flygtningehjælp . . .« – og indskudt vil jeg sige, at det altså er dem, der interesserer os i denne forbindelse – »skønnes at ligge i størrelsesordenen ca. 3.500,« – og så kommer det – »hvoraf formentlig 2.500-2.700 vil være spontant indrejste asylansøgere.«

Det var i juni måned, at Direktoratet for Udlændinge havde den vurdering af situationen.

Hvad er det, der er sket fra juni måned til oktober måned, som gør, at vi lige pludselig står og har fået 1.000 flygtninge mere, end vi havde regnet med? Det glemte socialministeren at fortælle, for det er da rigtigt, som flere ordførere har sagt, at vi jo har loven, og at den skal holdes, så vi må give de pågældende mennesker det kostbare 18-måneders-program. Men hvad er det for hændelser, der har fundet sted, som har fået antallet af spontanflygtninge til lige pludselig at stige så kraftigt – og det er jo en kraftig stigning, for det er en stigning på 30 pct. – at det er 4.000 i stedet for 3.000? Hvorfor er der den stigning på de 30 pct. i forhold til de oplysninger, både Justitsministeriet og Socialministeriet har givet tidligere på året? Det mangler vi svar på.

Særlig Venstres ordfører havde nogle fine formuleringer om, at dette her var helt hen i vejret, og at det var grotesk, at Fremskridtspartiet tager sagen op på den måde. Lad mig i al fredsommelighed sige til Venstres ordfører, at vi faktisk synes, det er mere grotesk, at vi ofrer 7.000 kr. om måneden i integrationsperioden på ikkedanske statsborgere – på såkaldte flygtninge – samtidig med at vi spiser vores egne pensionister af med i størrelsesordenen 4.500 kr. om måneden. Hvorfor koster det mere? Hvorfor vil vi give flere penge på udlændinge, der kommer hertil, end vi vil give vores egne

[Klim Behnke]

pensionister, der et helt liv har betalt skatter og afgifter her i landet? Folk, der kommer hertil fra hele verden, vil man gerne forære dette integrationsprogram, som jo nu ifølge aktstykket er oppe på at koste 142.700 kr.

Det er i øvrigt en kraftig stigning. Vi skal højst 2 år tilbage, da kostede det 124.000 kr. Det er en gevaldig stigning, og denne gevaldige stigning skyldes bl.a., at det er denne såkaldt private organisation Dansk Flygtningehjælp, der, som det hedder på nudansk, scorer kassen i denne forbindelse; det er deres medarbejdere, der får alle pengene i form af lønninger.

Det er på denne baggrund, vi klart og utvetydigt må sige: Jamen det er da udmærket, hvis der i Dansk Flygtningehjælp er barmhjertige sjæle, som synes, vi skal modtage nogle udlændinge, men hvad kommer det mig ved? Hvad kommer det resten af befolkningen ved? Så må de mennesker også tage det økonomiske ansvar. Det er så let at læne sig tilbage i stolen og sige: Vi er menneskekærlige; vi synes, at det er en god idé, at Danmark modtager flere flygtninge. Men så må man dykke i egen lomme frem for, som det er i øjeblikket, at jo flere flygtninge vi får, jo bedre går det for medarbejderne i Dansk Flygtningehjælp, for jo mere arbejde har de, jo højere lønninger får de, jo flere kollegaer får de.

Det er det, der på amerikansk hedder welfare pushere – det er et udtryk, der ikke eksisterer på dansk – nemlig at de har en personlig økonomisk interesse i, at disse ting finder sted.

Derfor kan vi ikke andet end undre os over, at der pludselig er sket den stigning på de ca. 1.000. Er der en sammenhæng mellem, at man simpelt hen i Dansk Flygtningehjælp kan se, at antallet af sager, man skal behandle, er ved at blive lidt for lille, så at det gælder om at få proppet nogle flere mennesker ind i systemet, for at man kan sikre sin egen stilling? Jeg er nødt til at stille spørgsmålet åbent, for vi har ikke fået svar på det.

I øvrigt svarede især Venstre, De Konservative og ikke mindst ministeren, at justitsministeren jo nu har smidt en redegørelse i folketingsalen, og vi må vente og se, hvad vi får ud af den. Ja, nu har vi fået den redegørelse, men den redegørelse er der også blevet henvist til i mindst de sidste fem år. Så vi glæder os selvfølgelig til, at vi får den debat.

Men som Fremskridtspartiets ordfører, hr. Tom Behnke, ganske rigtigt sagde, havde man altså haft mulighed for at lade ord følge handling ved at støtte det foreliggende forslag og sige: Desværre, vi har modtaget de 3.000, vi har råd til i år, og den danske befolkning magter ikke at modtage flere. Er der så nogen i den danske befolkning, der mener, at vi magter at modtage flere, er man frit stillet i retning af at give private donationer til Dansk Flygtningehjælp, som for vores skyld gerne må modtage tusindvis af flygtninge – bare det ikke sker for tvangsinddrevne skatteydermidler.

Jeg kan jo desværre ikke takke for den positive opslutning, men om ikke andet vil vi i hvert fald følge nogle af de spørgsmål, der er stillet her, til dørs under det udvalgsarbejde, der nu skal være.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Allerførst vil jeg gerne svare på hr. Tom Behnkes spørgsmål om, hvor jeg skulle finde pengene. Pengene vedrørende flygtninge skal findes i Finansministeriets flygtningereserver. Det fremgår også af det aktstykke, der har været sendt over. Det er dér, de er.

Vedrørende antallet af flygtninge er det korrekt, at der er kommet flere igennem de sidste måneder. Men, som der også blev sagt af hr. Kim Behnke, drejer det sig om antallet af forsørgelsesmåneder, og det er dér, der er sket en ændring. Men i øvrigt vil jeg opfordre til, at man stiller spørgsmålet i udvalget; så vil vi give oplysning om de konkrete tal.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Ministeren var hurtig til at få affejet det, men i aktstykket under punkt a. står der altså, at merudgiften ved den større tilgang af flygtninge anslås til 33,6 mio. kr. i 1991; heraf dækkes 25,8 mio. kr. af de eksisterende bevillinger.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

[Formanden]

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 77:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsskadeforsikring.

Af Taanquist (S) m.fl.
(Fremsat 30/10 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Socialministeren (Else Winther Andersen):**

Efter lovforslaget skal en pludseligt opstået skade, der skyldes arbejde eller de forhold, hvorunder det udføres, omfattes af arbejdsskadeforsikringsloven.

Forslagsstillerne ønsker, at vi skal væk fra den almindelige definition af et ulykkestilfælde, således at hændelser som forløftning, der er opstået som følge af ekstreme, pludselige belastninger, omfattes af loven.

Efter de gældende regler i arbejdsskadeforsikringslovens § 9, stk. 1, nr. 1, skal der være tale om et ulykkestilfælde. I arbejdsskadesystemet anvendes det ulykkesbegreb, som man anvender i forsikringsretten. For at en begivenhed kan betegnes som et ulykkestilfælde, skal der være tale om en udefra kommende, pludselig begivenhed, som er uafhængig af den sikredes vilje, og som påvirker den sikredes helbredstilstand, eller sagt med andre ord er det ikke skaden, men derimod den begivenhed, der medfører skaden, der skal være opstået pludseligt.

Det lyder meget teknisk, og jeg forstår godt, at for den skadelidte må det afgørende være, at han eller hun har forløftet sig, mens vedkommende har været i arbejde. Jeg bliver imidlertid nødt til at gøre opmærksom på, at hvis ulykkesbegrebet i arbejdsskadeforsikringsloven udvides til enhver pludseligt opstået skade, uanset hvordan den er opstået, vil det betyde et afgørende brud med det ulykkesbegreb, der anvendes inden for forsikringsretten. Det vil medføre et stort pres på arbejdsskadesfor-

sikringssystemet og afgrænsningsvanskeligheder i forhold til tilfælde, der falder uden for loven. Regeringen kan derfor ikke gå ind for forslaget.

Efter lovforslaget skal sygdomme, som efter medicinsk eller teknisk erfaring er forårsaget af særlige påvirkninger og af monotone og ensidigt gentagne funktioner, som bestemte persongrupper gennem deres arbejde er udsat for i højere grad end personer uden for sådant arbejde, anses som erhvervsygdomme. Jeg forstår det sådan, at forslagsstillerne ønsker at slå fast i loven, at der er tilstrækkelig medicinsk og teknisk erfaring for, at monotone og ensidigt gentagne funktioner medfører erhvervsygdomme.

Efter Arbejdsskadestyrelsens opfattelse foreligger der ikke en samlet videnskabelig dokumentation, det vil sige, at der ikke er teknisk og medicinsk erfaring for, at visse bevægeapparatslidelser er forårsaget af monotone og ensidigt gentagne funktioner. Derfor er der særlige betingelser for anerkendelse af de lidelser, der allerede i dag er på erhvervs sygdomsfortegnelsen, og som kan skyldes bestemte gentagne arbejdsfunktioner. Hvis vi slår fast i loven, at monotone og ensidigt gentagne funktioner medfører erhvervsygdomme, vil det dels betyde en forhøjelse af den samlede erstatning, dels en yderst vanskelig adskillelse af de arbejdsbetingede bevægeapparatslidelser fra andre typer lidelser, der skyldes andre forhold.

Arbejdsskadestyrelsen har ikke oplysninger, der blot med nogenlunde sikkerhed kan bruges til at vurdere omfanget af udgifterne.

Som det vil fremgå af ovenstående, kan regeringen heller ikke gå ind for dette forslag. Jeg regner imidlertid med at fremsætte et lovforslag til afløsning af den gældende arbejdsskadeforsikringslov inden jul, og der vil i den forbindelse blive rig lejlighed til en nærmere drøftelse af problemerne på området.

Taanquist (S):

Når bestemte persongrupper gennem deres arbejde eller de forhold, hvorunder dette foregår, pådrager sig visse lidelser i højere grad end personer uden sådant arbejde, bør det anerkendes som en erhvervsygdom, og der bør udbetales erstatning. At det har været tilfældet bl.a. i den sag, der har foranlediget dette